

ALI JE ČAS ZA TUKAJ ZA MEDNARODNO ORGANIZIRANJE KOVINSKIH DELAVCEV?

Evropejski delegatje se udeležijo konvencije kovinskega departamenta Ameriške delavske federacije.

Washington, D. C. — Trije delegatje Mednarodne federacije kovinskih delavcev, ki ima svoj sedež v Bernu na Švicarskem, pridejo v Združene države, da apelirajo na kovinski departament Ameriške delavske federacije, da se združi z evropejsko centralno kovinskih delavcev. Delegatje so Conrad Ilg, splošni tajnik, Brownlie, zastopnik organizacije Amalgamated Society of Engineers, ki pomeni toliko v Britaniji kot Mednarodno društvo strojnikov v Ameriki, v bernski mednarodni centrali, in Dismann, predsednik organizacije nemških kovinskih delavcev.

Zborovanje departamenta kovinskih delavcev Ameriške delavske federacije se vrši tik pred konvencijo Ameriške delavske federacije v Detroitu. Tej konvenciji predlože evropejski delegatje, da se ameriški delavci pridružejo evropejskim in se tako ustanovi svetovna federacija vseh delavcev, ki de-

O čem so pa vendar govorili?

O prohibiciji? — Ali so govorili o Saccu in Vanzettiju, italijanskima delavcema, ki sta že šest let v ječi?

Paul Smiths, N. Y. (F. P.) — Arthur P. Rugg, načelnik massachusettskega najvišjega državnega sodišča, je obiskal svojega prijatelja Calvin Coolidge. Coolidge ga je povabil, da naj govori pri vsakdanjih sejah s časniki. Rugg se je najbolj zanimal, ako bo federalna vlada prihodnje leto izdala več denarja za vzdrževanje prohibicije. Predsednik ni vedel nič kaj sigurnega, ampak je dejal, da misli, da vlada potrebuje manj denarja. Rugg ni ničesar rekel o Saccu in Vanzettiju javno, kadar je bil s predsednikom. On in val drugi člani najvišjega sodišča so podprli Braleyjevo odločitev apela italijanskih delavcev, ki sta apelirala proti sodbi sodnika Webster Thayerja. Thayer zdaj igra bolnika da se tako umakne končnemu soodložitvi za novo obravnavo. To soodložitve se ima izvršiti, ker je Celestino Madeiros priznal, da je on z Morellijevo gango izvršil roparski umor v South Brandtseju, zaradi katerega sta bila Sacco in Vanzetti obsojena, spoznana krivim in se nahajata še skozi šest let v ječi in v senci električnega stola.

PROTIUMIJSKI POBOJNIKI DOBRO PLAČANI

Ponujali so jim do tisoč dolarjev za usmrčenje organizirane delavca. — Včasih so pa ponudili samo \$250. — Za pretepanje unijskih delavcev so ponujali od \$50 do \$100.

Washington, D. C. — Novice, ki pripovedujejo o boju med tesarskimi delavci in podjetniško organizacijo Industrial Ass'n. v San Franciscu, in ki jih je pričela novinarska služba Ameriške delavske federacije, potrdijo poročila posameznikov, da so pobojniki zelo dobro plačani za poškočevanje unijskih delavcev. Najvišjemu sodišču so bile predložene zaprežene izjave bivših uslužbencev Industrial Ass'n., ko se je vrnila obravnava zaradi sodnijske prepovedi, da so pobojnikom ponujali do tisoč dolarjev za streljanje unijskih tesarskih delavcev. Včasih so ponudili le dve-sto petdeset dolarjev. Ako so pobili unijskega delavca na tla, so prejeli od \$50 do sto dolarjev.

Mestni svet, ki je poznan pod imenom odbor nadzornikov, je za delavce. Sprjel je resolucijo, v kateri je naročil policijskemu načelniku, da strogo pazi na to, da bivši kaznjenci in drugi nezadeli ne prihajajo v mesto kot stavkavci.

Porota je oprostila devet nadaljnjih stavkarjev, ki so bili obtoženi, da so hoteli oplasti stavkokase s grožnjami.

Sodnik je izrekli obžalovanje, da se je trdil čas zaradi plikavih dokazov.

Stavbinski podjetniki in trgovci s stavbinskim materialom so napravili zvezo in izrekli, da ne bodo imeli opravka s podjetniki, ki nastavljajo organizirane tesarske delavce. Zaradi tega boja je stavbinska industrija zadnjih šest let v San Franciscu zelo zaskrbeljena. Zaostala je daleč za drugimi mesti.

Papisti in fašisti v objemu

Kardinal pravi, da je božja previdnost postavila Italijo na prvo mesto. — Fašisti kajpada pritrjujejo.

Rim. — Rim ima dve stvari, ki ne spadajo v današnje moderno dobo. To sta papež in o berfašist Mussolini. Obadva sta diktatorja. Papež diktira vsem ovčicam in koslom širom sveta, Mussolini pa vsem prebivalcem Italije — med katerimi je tudi precej tisočev naših bratov v sedenem osemju. Obadva stremita po tem, da bi svojo moč še bolj razširila, ter se krčevito borita, da se vzdržita pokonci, kajti prav dobro se zavedata, da se jima tla pod nogami sibižjejo. Katoličanstvo propada — v Mehiki baš sedaj izdihuje svoje zadnje vdičljive rime klerikalizem. Fašizem se samo z grobo silo drži pokonci.

Papež in Mussolini sta si v mnogih ozirih podobna kot vran v rani, četudi imata različne cilje. Eden drugega ne cenita posebno, toda ker se zavedata, da skupno lahko lažje tlačita ljudstvo, sta si podala roke. In tako najdemo danes Kristovo nevesto — katoliško cerkev — v objemu s fašizmom. Fašisti se oblačijo v črne srajce, višji hlapec papeža v rdeče. Rdeče in črno — kri in duševna tema...

Rimska hierarhija se trudi na vse pretege, doseči v Italiji zo petno združenje med državo in cerkvijo. Nedavno pečen kardinal Ceretti je v ponedeljek v mestu Ovjetto govoril ob priliki neke demonstracije ter med drugim popolnoma jasno povedal, kaj hoče hierarhija. Navzoči fašisti so vneto pritrjevali temu tem dokazali, da živijo fašisti s cerkvijo v koruznem sakonu. — Tiste demonstracije so se udeležili zastopniki cerkvenih, civilnih in vojaških oblasti.

Ceremonije je zaključil kardinal na popolnoma nepričakovan način. Naznanil je namreč, da moli k bogu, da bi dal svoji najizbranejši blagoslov vsem navzočim civilnim in verskim avtoritetam. To je nekaj popolnoma novega. Odkar je namreč Italija odpovedala svojo pokorščino papežu ter pretrgala vse svrže z njim, zastopniki Krista — ki je baje nekaj govoril o molitvi za sovražnike — niso molili več za civilne italijanske oblasti.

Kardinal Ceretti je na dolgo in široko čvekaj to in ono, kar ni vredno tu ponavljati, omanimo pa lahko, da se je pokazal kot nadut Italijan, ki smatra Rim za središče vsega sveta, in kateremu je vse drugo manj vredno. Med drugim je namreč špekulativno bleknil, da je 'božanska previdnost' odkazala Italiji prvi prostor na svetu. — Pozabil je povedati, da je ista previdnost blagoslovila isto deželo z dvojnimi blagom, namreč s papežem in Mussolinijem.

MENIŠKI ŠKOFJE PONUJAJO CALLESU MIR

Sprevideli so, da ne morejo z glavo skozi zid, pa se hočejo pobotati. — Coolidge ponovno izjavlja, da Združene države nimajo nobenega vzroka vmešavati se v mehiške notranje zadeve.

Mexico City, 17. avgusta. — V episkopalni palači so se v nedeljo in ponedeljek posvetovali maziljeni in nemaziljeni zastopniki rimske hierarhije v Mehiki. V ponedeljek se je opazilo na posvetovalju škofov in drugih vplivnih papistov, da se je začelo počasi že jasni v njih sicer precej trdih bučah. — Ko so napovedali splošni štrajk ter pozvali svoje ovčice in kozle na bojkot proti vladi, so bili strahno ošabni in so se širokoustili, da se pod nobenim pogojem ne podajo. Toda sedaj pa so začeli že spoznavati, da s svojimi buticami, četudi so precej trde, ne morejo prodreti skozi steno Callesove vlade. In tako so v ponedeljek skienili, da bodo pošli svoj krščanski napuh ter se malo ponižali pred Callesom, četudi ga nekateri bolj fanatični papisti imenujejo Antikrista. Tekom današnjega dne bo katoliški episkopat poročal Callesovi vladi o svojem zborovanju ter o svojih sklepih ter mimogrede kolikor mogoče tiho posepetal na uvo vladi, da so slednjič rimovci pripravljeni na kompromis ter da imajo že celo načrt takega kompromisa.

Iz glavnega mesta države Coahuila, Saltillo, došle brozjavke pripovedujejo, da so pred tamošnjo katedralo številni ženske metale kamenje na parado vladi zvestih meščanov. To je povzročilo velike neredne in trideset žensk je bilo aretiranih. — Splošno se opaža, da so katoliške ženske mnogo bolj zagrizenne in nasilne kot pa moški.

Paul Smiths, N. Y. — Predsednik Coolidge se je v ponedeljek več ur posvetoval z državnim tajnikom Kellogom ter je takoj po tem posvetovalju ponovno izjavil, da ni nobenega povičja, da bi se Združene države kaj vmešavale v mehiške notranje zadeve in da ni nobenega vzroka, da bi naša administracija kolekaj spremenila svojo stališče napram Callesovi vladi.

Coolidge je nadalje izjavil, da ne bo preklican embargo na izvažanje orožja iz Združenih držav v Mehiko. Zadnje čase se ameriški papisti — s Kolumbovimi vitezi na čelu — na vse pretege trudijo, da bi vlada dovolila izvoz orožja in streliva v Mehiko, tako da bi se lahko mehiški klerikali z orožjem uprli proti svoji vladi. Ameriške katoličane (ki pravijo, da so ameriški državljani, a prisegajo na prvem mestu svojo zvestobo lakemu papežu v Rimu) jako malo briga možnost, da bi tekla kri v potokih, če bi ameriška vlada dovolila izvoz orožja v Mehiko ter s tem oborožila fanatične mehiške papiste, ki jih rimska duhovščina hujska proti vladi in ustavi.

Predsednik Coolidge je kratko in jedrnat izjavil, da ne bo storila ameriška vlada prav nič takega, kar bi se lahko smatralo kot neupravičeno vmešavanje v domače zadeve kakor druge države. To je kajpada edino pravilno stališče, brez osira, če je to Kolumbovimi vitezi in papistom prav ali ne. Verski boj v Mehiki je notranja zadeva in nič drugega.

Katoliško časopisje v Združenih državah kriči, da v Mehiki persekutirajo ameriške državljane. Namen je odločilen. Toda svojega namena masiljeni in nemaziljeni rimski masasi bodo dosegli, kajti njih laži so malo dosegle, da bi jih mogel kdo popolniti. — Na laž je postavil Kolumbove viteze in katoliško časopisje v Ameriki državni tajnik Kellogg, ki je predsedniku poročal, da ni niti en ameriški državljani bil kaj poškodovan, osiroma oškodovan telesno ali na premoženju v zvezi s izvajanjem mehiške ustave in odredb Callesove vlade. Nekateri katoliški duhovniki, ki trdijo, da so ameriški državljani, sicer kričijo, da jim je zabljenjo premoženje ter jim pregnala. Toda v vseh takih slučajih je državni departament gotovil, da zaplenjeno premoženje ni bila osebna last dotičnega duhovnika, četudi je bilo nanj prepisano, temveč je bilo v lastnici cerkveno premoženje. Prgnan ni bil noben duhovnik, ki je ameriški državljani, pač pa je vsakemu naročeno, da mora izpolnjevati povere in se držati ustave, če neče zapasti dolodolnim kaznim. Če je koraj bil ali bo kateri rimski duhovnik, ki je državljani Združenih držav, izgnan ali vržen v ječo, je to njegova osebna stvar, ki prav nič ne briga vlado Združenih držav. Če živi v tuji državi, se mora ravnati po zakonih tiste države, če se neče, je sam odgovoren za posledice.

Kakor omenjeno, so Kolumbovi vitezi vložili na vlado formalno zahtevo, da intervencira v Mehiki. Zahtevo so opirali na celo vrsto dozdevnih persekucij ameriških državljanov. Kellogg pa je razglasi namene teh sto procentnih papistov ter dokazal, da so njih trditve o persekucijah izvitve iz trte in da je torej tudi njih zahteva po intervenciji zgolj zlobna agitacija in hujskanje proti Mehiki, ki se hoče po dolgih stoletjih otresti svojih rimskih trotov.

Časnikar je potegnil Anglijo za nos

V kratki, v kateri bi naj bilo truplo lorda Kitchenerja, ni bilo nič.

London. — Junija meseca 1916 je lord Kitchener potegnil na križarki 'Hampshire' iz Anglije v Rusijo. Ob norveški obali je križarka zadela ob neko morskno mino ter se potopila. Takrat je našel svojo smrt tudi lord Kitchener. Njegovega trupla niso našli, četudi so ga že dolgo iskali.

Te dni pa je vzbudil veliko pozornost v celi Angliji londonski žurnalist Frank Power, ki je potom časopisja naznanil, da je potom norveški obali našel Kitchenerjevo truplo. V Londonu je pripeljal seboj neko krsto, v kateri bi se naj nahajalo truplo. Notranje ministrstvo se je začelo tudi zanimati za zadevo ter je naročilo policiji, da naj preišče, kaj je na stvari. Policija je vzela krsto iz mrtvašnice, kamor jo je dal Power zapeljati, v neko drugo mrtvašnico, kjer je policijski mrliški oglednik v navzočnosti državnih uradnikov in detektivov odprl krsto. Krsta je bila prazna.

Anglieži so jako razočarani ter zahtevajo, da se Powerja, ki je cel narod potegnil za nos, aretirajo ter kaznuje. Power trdi, da je sam najbolj presenečen, ker je bila krsta prazna. — Power je študiral pravo, pozneje pa se je začel zanimati za kriminologijo ter je zadnja leta kot časnikarski poročevalec imel delo z vsemi večjimi kriminalnimi slučajmi na Angleškem. — Domneva se, da je Power prvotno z dobro vero preiskoval skrivnost Kitchenerjevega trupla, kasneje pa se je najbrže polakomnil denarja, ki so mu ga ponujale filmske družbe, katerim je slednjič dovolil, da so filmirale vse njegove korake na Norveškem, kjer je — kakor je sam trdil — našel truplo lorda Kitchenerja.

Vojne tajnosti bodo oholodane

Nekaterih vojnih dokumentov ne bodo priobčili. — Ti dokumenti se smatraje za osebno lastnino raznih državnih tajnikov.

Washington, D. C. — Ameriška diplomatska zgodovina o svetovni vojni se sestavi na podlagi dokumentov. Ti dokumenti se nahajajo v tajnih arhivih federalne vlade. Prvi zvezek že izide v dveh ali treh letih. Ta zvezek bo imel opraviti z dogodki leta 1914 in 1915. Dokumenti iz leta 1917 in 1918 pa ne bodo zagledali tako hitro bellega dne, ampak bo vzelo še nekaj let, preden se objavijo.

Pooblaščen za zbiranje dokumentov je bil profesor Joseph B. Fuller, ki je predaval svoječasno na univerzi v Wisconsinu. Veliko dokumentov se smatra za osebno lastnino raznih državnih tajnikov in ti dokumenti se ne priobčijo. To pomeni, da slika ne bo popolna, da ostane pomanjkljiva.

KANADSKI MILIJONAR — MORILEC.

London. — V okrajni ječi v Tankertonu je zaprt Alphonso Austin Smith, ki je obtožen umora. Smith je podedoval po svojem starem očetu — ki je bil eden izmed graditeljev kanadske pacifiške železnice — milijon dolarjev. Rojen je bil leta 1889 v Torontu, Kanada.

Smith je bil svoje čase častnik v angleški armadi. Leta 1913 je poročil hčerko pokojnega generalnega poštarja Robert J. Wynna pod Rooseveltovo administracijo. Leta 1922 se je razporočil ter takoj nato poročil Catherine White iz New Yorka.

Telovadelec John Adam Derham, član neke stare angleške rodbine, je bil poročen, a ni živel s svojo ženo, pač pa je lažil za Smithovo ženo. Ko pa je Smith nedavno zalotil Derhama v objemu svoje žene, ga je temeljito premikastil in za nameček je ustrelil. Sedaj je radi tega zaprt in se bo moral zagovarjati radi umora.

Težke denarne globe za španske prevratnike

Madrid. — Državna banka je po naročilu vlade prepisala z računa grofa Romanonesa na račun neke dobrotelne organizacije vsoto 500.000 peset (\$76.350). Dotična dobrotelna organizacija je bila od vlade pooblaščen, da razpolaga z vsotami, ki jih bo vlada iztirjala od zarotnikov proti vladi.

Grof Romanones je bil eden izmed voditeljev vojaške zarote, ki je junija meseca skušala vreti sedanjo vlado. Prevrat se je izjalovil in grof je bil obsojen na veliko denarno globo, katere pa doleže še ni plačal. Tudi general Weyler in Aguilera, ki sta bila obsojena na visoke globe, nista doleže še hotela plačati svojih glob.

Vlada se je naveličala čakati, da se zarotniki premislijo ter plačajo svoje globe, pa je šla kar preko njih ter naročila njih bankirjem oziroma oskrbnikom, da izročijo denar ali pa blago iste vrednosti. Ta način tirjanja je kajpada nepostaven in nekaj popolnoma novega na Špankem, vkljub temu pa je vlada tem potom v resnici iztirjala vse globe.

Štirje ubiti, ko je vlak razbil avtomobil.

Kenvil, N. J. — V ponedeljek pozno zvečer je na nekem tukajšnjem železniškem križišču neki brzovlak Lackawanna železnice razbil avtomobil, ki ga je vodil Vincent Allbalina iz Netcong. Pri tej nesreči so bile štiri osebe ubite, dva pa težko ranjeni. Ubiti so bili Allbalina, njegova žena, njun trinajletni sin in štiriletno dete.

PROSTOZIDARJI ŠKOTSKEGA OBREDA PODPIRAJO CALLESA

Svojo podporo so izrekli tistega dne, ko so Kolumbovi vitezi protestirali proti Callesu.

Washington, D. C. — Pod zaglavjem "Deliberate Perverston" smeši časnikarski biroj prostozidarjev škotskega obreda za južno jurisdikcijo, nastanjen v Washingtonu, resolucijo, ki so jo sprejeli Kolumbovi vitezi v Philadelphiji in ki je bila namenjena Callesu. Ta odgovor masonov škotskega obreda na napad Kolumbovih vitezov na mehiško vlado in mehiško okrajno delavsko federacijo zaradi njune politike napram rimski cerkvi je bil izdan isti dan, ko so glavni odborniki Kolumbovih vitezov izročili državnemu tajniku Kelloggu svojo resolucijo.

"Ker se je napravila primera (v resoluciji) med sovjetsko vlado Rusije in sedanjo vlado v Mehiki," pravi odgovor prostozidarjev, "bi bilo dobro, da bi

GRADNJA HIŠ POVZROČA SKRBI SPEKULANTOM V WASHINGTONU

Raznim spekulantom gre za profite. — To je vzrok, da se zdaj penijo jeze in kujeje protinašerte.

Washington, D. C. — Zemljiščni spekulanti in stavbeniki, ki zaradi spekulacije grade stanovanjske hiše, so v velikih skrbeh, ker je trgovski tajnik Hoover naznanil, da namerava kapitalist zgraditi apartmentne hiše za vladne uslužbence, v katerih se bodo stanovanja oddajala zelo poceni. Hoover je izjavil, da je načrt zdrav in dober in da se denar dobi tako poceni kot posojilo, da bodo sobe lahko oddane povprečno po \$12.50 mesečne najemnine.

Zdi se, da se bo denar posodil na prvo vknjižbo po pet od sto, na drugo vknjižbo za konstrukcijo in opremo pa po dva in pol do tri od sto obresti. Govori se, da je polkovnik Wm. Boyce Thompson iz New Yorka, ki je bil z Raymond Robinsonom v Rusiji, tisti kapitalist, ki je pripravljen posoditi denar.

Organizirani stavbeniki in zemljiščni spekulanti so silno jezni. V reakcionarnem časopisju so izjavili, da so sami kos situaciji v Washingtonu in da ne potrebujejo nikogar, ki bi za ne reševal stanovanjsko mizerijo.

Otrok padel v kerozin.

Monticello, Ia. — Harold Zimmerman, star 18 mesecev, je splezal na nek sod, ki je stal sredi domačega dvorišča in v katerem se je nahajal kerozin. Slučajno je bil sod odprt in otrok je padel v kerozin. Delavci, ki so nedaleč od tam mlátili pšenico, so opazili nesrečo, ter dekla takoj potegnili ven. Odpeljali so ga hitro v bolnico, kjer pa je otrok par ur kasneje umrl. Zdravniki pravijo, da je otrok pogoltnil toliko kerozina, da so mu zgorela pluća.

All želiš znati pravilno pisanje in čitanje angleško? Naredi si "Slovensko-angliško slovarnik", katere je izdala in ima na voljo Kaviževna matice S. V. S. & Co.

PROSVETA

GLASILO SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE
 LASTNINA SLOVENSKE NARODNE PODPORNE JEDNOTE

Cene oglasov po dogovoru. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnina: Zedinjena država (izven Chicago) \$5.00 na leto, \$2.50 na pol leta in \$1.25 za tri mesece; Chicago in Cincero \$6.50 na leto, \$3.25 na pol leta, \$1.65 za tri mesece, in za inozemstvo \$8.00.

Naslov za vse, kar ima stik s listom:
"PROSVETA"
 2657-59 So. Lawrence Avenue, Chicago, Illinois.

"THE ENLIGHTENMENT"
 Organ of the Slovene National Benefit Society.
 Owned by the Slovene National Benefit Society.
 Advertising rates on agreement.

Subscription: United States (except Chicago) and Canada \$5.00 per year; Chicago \$6.50, and foreign countries \$8.00 per year.

"MEMBER OF THE FEDERATED PRESS"

Datum v oklepaju n. pr. (July 31, 1926) poleg vsakega imena na naslovu pomeni, da vam je s tem dnevom potekla naročnina. Pomnite je praviloma, da se vam ne ustavi list.

PROSVETA—GLASILO S. N. P. J.

Kaj je še namen slovenskih klerikalnih borcov, da pestijo resnico in napadajo "Prosveto" in njene urednike? Ogabiti jim hočejo delo pri listu. To pomeni z drugimi besedami, da je namen slovenskih rimskih klerikalcev obdajati urednike z najgršimi priimki in lagati o njih, da se sami prostovoljno umaknejo, da bodo imeli mir pred pošastjo, ki je v zgodovini in v današnjih dneh poznana pod imenom rimski klerikalizem. To se opaža pri tem, da slovenski rimski klerikalci postajajo toliko besnejši, kolikor vztrajnejši so uredniki.

Slovenskim rimskim klerikalcem se lahko pove odprto, da zaman čakajo, da s svojimi napadi, obrekovanji in lažmi dosežejo uspeh.

Uredniki bodo ostali zvesti načelom S. N. P. J. in njenemu članstvu. Zaman pričakujejo slovenski rimski klerikalci, da se sedanji uredniki umaknejo laži in obrekovanju. Stali bodo na braniku resnice, znanosti in pravice delavstva, dokler bodo dihali. Oni se zavedajo, da bi urednik postal navadna in podla izdajca, ki bi poslušal slovenske rimske klerikalce, ki niso še nikdar kaj izvršili iz nesebičnega namena za delavno ljudstvo, ampak vse le zase, pa naj je bila krinka že kakeršna hoče, pod katero so prikrivali svoje prave namene.

Vsak član Slovenske narodne podporne jednote ima pravico obtožiti vsakega urednika kršitve pravil, ko opazi, da je izdal načelno izjavo Slovenske narodne podporne jednote ali da je prelomil katero točko, ki je zapisana v pravih Slovenske narodne podporne jednote in ki določa, kako se morajo urejevati redne publikacije, ki jih Slovenska narodna podpora jednota izdaja v smislu svojih pravil.

Uredniki, ki bi kršili vedoma načelno izjavo S. N. P. J. in tozadavne točke v pravih, in se jim to kršenje dokaže, ne zaslužijo drugega, kot da so takoj odslavljeni kot uredniki pri "Prosveti."

Franciškanski list je glasilo slovenskih rimskih klerikalcev. Prav sistematično tolmači na lažnjiv način določbe v pravih S. N. P. J., da tako pri članih S. N. P. J. obudi sum, da se redni glasili ne urejajo, kot določajo pravila S. N. P. J. A ta list je tudi v trenutku, ko so bili njegovi uredniki raztreseni in nepremišljeni, izdal tajnost, da so sprejeli slovenski rimski klerikalci dne 22. junija 1926 na evharističnem kongresu resolucijo, kako je treba nastopiti proti listom, ki se ne urejujejo tako, kot žele in zahtevajo slovenski rimski klerikalci. Na tem tajnem shodu so bili navzoči tudi slovenski rimski klerikalci iz starega kraja, med njimi znani škof Jeglič. Torej ljudje, ki niso člani Slovenske narodne podporne jednote, in katerih niso pooblastili člani S. N. P. J., da sklepajo, kako se naj urejuje "Prosveta" ne glede na to, kaj je članstvo S. N. P. J. sklenilo po svojih zastopnikih na zadnji redni konvenciji v Waukeganu, Ill. Slovenski rimski klerikalci menijo, da se zaključki tega tajnega sestanka slovenskih rimskih klerikalcev bolj veljavni za Slovensko narodno podporno jednoto, kot zaključki osme redne konvencije S. N. P. J. v Waukeganu, Ill., ki se je vršila v preteklem letu. Predzrost slovenskih rimskih klerikalcev je v resnici nesramna! Ljudje, ki niso člani S. N. P. J. in ki so ji od začetka, odkar je bila ustanovljena, metali polena pod noge in ji delali ovire z namenom, da jo uničijo, si drznejo na tajnih sestankih delati zaključke, kakšno glasilo bo izdajala S. N. P. J. Ali ni to višek nesramne predzrosti?

Franciškanski list bi bil s Prosveto popolnoma zadovoljen, ako bi bila zadnja konvencija sklenila, prvič, da odpade načelna izjava, drugič, da je človek središče stvarjenja. "Prosveta" bi ne smela pisati o nastajanju in razpadanju svetov, kot to uči znanost, ampak zajemati bi morala gradivo o stvarjenju sveta, kot ga pripovedujejo od "božjega razodetja navdahnjene" knjige Mojzesa. Če bi "Prosveta" pisala, da je zemlja plošča, ki meji na morja, da je nad to ploščo trden obok nebes z vsemi pripravami za razsvetljavo po dnevu in po noči, pod zemeljsko ploščo pa vice in pekel, in da je bila ta zemeljska plošča

pred nekako šest tisoč leti ustvarjena iz nič, tedaj bi franciškanski list ne zabavljal S. N. P. J., njenim konvencijam, njenemu glasilu, še manj bi pa udrihal po urednikih.

S. N. P. J. bi hvalil kot vzorno jednoto, a glasilo bi pisal franciškanski list, da je najboljšje urejevan list, uredniki bi hvalili kot največje modrijane, ki se trudijo pripeljati članstvo S. N. P. J. na pravo pot izveličanja.

Članstvo S. N. P. J. pa prav zanesljivo ni hotelo, da bi "Prosveta" prinašala tako gradivo. Ako bi kaj takega želelo, bi nikdar ne sprejelo prvega odstavka načelne izjave in nikjer bi ne določilo v pravih, da se članstvo izobrazuje in njene redne publikacije urejuje v smislu prvega odstavka načelne izjave.

Ako franciškanski list trdi in bujska vernike, da je žalitev za vsakega katoličana, če kdo trdi, da je oblat le pečenec iz moke in vode in da kemična veda lahko vsakčas dokaže, da se ta oblat ni izpremenil v kri in meso in tudi ne v živega boga, tedaj je ravno tako žalitev za vsakega, ki ne pripada k politikujoči rimski cerkvi, ako kdo trdi, da se je oblat—pečenec iz moke in vode—izpremenil v meso in kri ali živega boga, ko je duhoven opravil določene ceremonije, ker mu zdrava človeška pamet pove, da je to nemogoče. Ako je žalitev na eni strani, je žalitev tudi na drugi.

Franciškanski list naj se briga za jednote, ki so podrejene rimski politikujoči cerkvi in ki so se zavezale, da bodo podpirale rimsko politikujočo cerkev. Pri Slovenski narodni podporni jednoti pa nima franciškanski list kaj iskati, kajti ogromna večina članstva S. N. P. J. je že toliko razsodna in pametna, da zna sama voditi usodo svoje jednote. Slovenska narodna podpora jednota se je ustanovila in razvila brez pomoči franciškanskih ali katerih drugih listov, ki prejemajo ukaze v nadškofiji, do sedanje moči, in razvijala se bo tudi v bodočnosti brez pomoči rimske politikujoče cerkve. Na tem dejstvu ne bodo popolnoma nič izpremenile resolucije, ki so bile sprejete na tajnih sestankih evharističnega kongresa, na katerem so prišli dostojanstveniki rimske politikujoče cerkve ne zaradi "presvete Evharistije," kot se hoče javnosti nasuti peska v oči, ampak za to, da so zastopniki rimske politikujoče cerkve lahko sprejemali na tajnih sestankih resolucije, kot to franciškanski list sam prizna, ko pravi: "To resolucijo hočemo in moramo izvesti v dejanju, brez odlašanja in takoj." Usoda Slovenske narodne podporne jednote, bo tako v bodočnosti, kakršno ji bo določila večina njenega članstva. In ker se vsaka stvar razvija in spopolnjuje po večnem naravnem zakonu v popolnejše in boljše oblike, je popolnoma upravičeno upanje, da ima Slovenska narodna podpora jednota najslajnejšo bodočnost pred sabo.

JAVNA GOVORNICA

Kritika vased naklade.

Paris, Illinois. — Odkritosrčno povem, da nisem zadovoljen s tem, kar je glavni odbor naložil za mesec september. Tat se kajpada mora ujeti, pa naj bo tako ali tako, toda resnica je, da tudi pravični dosti na vislakah visj.

Z glavnim nadzornikom bratom L. Medveshekom se akoraj strinjam. Seveda ne v celoti, ker on ne pozna razmer našega članstva. On je priporočal, da bi imeli še enega pomagača pri bolniškem tajniku v glavnem uradu, s čemur se popolnoma strinjam, kajti znana so mi društva in tudi bratje in sestre, ki se bojijo zamere. Za pravila se pa dosti ne zmenijo, samo da imajo pravega prijatelja. Stvar je namreč taka, da se danes drug drugega bojimo. Malo je temu kriva prohibicija. Toda upoštevati bi morali, da S. N. P. J. ni prohibicija in tudi cerkev ne, ki bi komu dala mesto soli peska. Zamere torej ne sme biti med nami; paziti moramo sami na svoje. Vsak brat in sestra lahko ve, kako kapitalistična družba danes izkorišča delavca in danes začnemo zapopadati tudi to, kako delavec izkorišča delavca v bolniškem skladu. Zakaj je tako? Že naš najbližji Slovenec se izgovarja, češ kakaj pa plačam, če toliko težje pa je z drugimi Slovani, ki jih tudi sprejema S. N. P. J. "Pa, ja platim, neču ja, da oni u Chicagu cigare pušijo". Ta izgovor mi vedno brni v glavi. Torej samo v Chicagu cigare kadite? Mislim, da cigare kaditi tudi dosti simulantov in marsikateri društveni tajnik, kar gre na žulje drugih članov, zvestih sinov in hčera naše S. N. P. J.

najbolj čislali, pa če se je pregrešil samo enkrat in še tako malo; pregrešil se je vseeno.

Vem za one razmere, ki jih je opisal brat Medvesček, a še več jih vem; ki pa njemu niso znane. Tudi jaz se ne bojim nikake zamere pri bratih ali sestrah v tem oziru. Niše dolgo tega, kar sem dobil od prejšnjega porotnega odbora nalog, da moram molčati; morda mi bo oni pomagali plačati dolar na dolar naklade. Bodimo bolj opretni, da ohranimo hišo, ki nam jo je oče Slovenec zidal, da bi se sinovi s trebuhom za kruhom ne klatili po svetu. Ne bodimo preveč veseli tuje v naši sredi, ker morda vogel odnese. Držimo ono ribo, ki jo že imamo, in ne se gajmo po ščuki, ki je opasna in ogriže. Bodimo previdni pri S. N. P. J., da ne ujamemo mesta kruha kamen. Bodimo posebno previdni z bolniško podporo, z operacijami in sličnimi neljubimi slučajji, ki nastanejo največ iz prijateljstva.

Kompanijske unije in K. K. K. so nam danes vsi prijatelji, dokler nas ne ujamajo, kakor riba, ki natakneč vado na trnek.

Stavil bi predlog, da S. N. P. J. dobi dva, ne samo enega paznika pri bolniški podpori, da se z bolniškim tajnikom prepričata o simulaciji. Tako bi bil eden vedno na potovanju, da varuje bolniške sklade. Ne samo enkrat, pač pa stokrat nam bo povrnjeno.

Strinjam se tudi s bratom Medveshekom, da bi se bolniška podpora pričela izplačevati šele z osmim dnevom, torej drugi teden od dveh mesecev. Ako član zbol, se mu ne izplača bolniška podpora za prvi teden od dveh mesecev. Ker smo vsi delavci in je največ nezgod med nami, bi priporočal, da bi jednota plačevala podporo v slučaju nezgod s prvim dnevom, in sicer če je član radi nezgode odsoten od dela od dveh mesecev. Imamo tudi druge zavarovalnine, katere plačajo samo za "quick action" za malo časa in kompanijski zdravnik prizna poškodovanca zdravim. Dosti je naših članov, ki

še potem stoji doma po celi mesec samo zato, ker imajo po dve družtvi, oziroma bolniške podpore do petih dolarjev.

Stavil bi še predlog, da S. N. P. J. nabavi uradne tiakovine, s katerimi se obvestijo društveni zdravniki, da člana čimprej ozdravijo in pošljejo na delo. Pogled naj bi bil še podpis vrhovnega zdravnika. S tem bi bilo članstvu istotaka malo bolj pozorno. Dosti je članov, ki so dobro poznani s društvenim zdravnikom in so si precej roki v roki za \$. Simulanti bi na ta način imeli precej prekrizano pot.

Kar se tiče starostne razporedbe članstva, bi priporočal, da ostane pri starem. Vsi enako, veliki in mali, upoštevati se moramo za sinove in hčere naše matere jednote. Ne bodimo preveč mlodarni brez potrebe, ker potem bomo sami kruha lačni. Ne obrni se proč, ko vidiš brata na krivem potu, kajti če to storiš, boš za dobroto dobil sloto. Ne bojte se zamere, ker zamera se vam še sedaj pod nogami valja. Naklad bo še več, ako bomo predložili — Frank Mahnič, član društva št. 461.

Forest City, Pa. — Veliko sem že prepotoval po deželi za delom sem in tja, vse je nekako tiho, kakor bi prišel v domovino, kjer je teka naka zibelj, kjer so se čuli samo potoki in šum dreves v vetru. Koder sem hodil po Ameriki, je ravno tako, vse je nekako žalostno in tiho. Na stotine ljudi potuje s kovčki v roki, eni v boljšem drug v slabšem stanu, z lačnim želodcem in iščejo dela po svetu. Tako je danes z delavci, ki smo pod kapitalistično pestjo in smo vpreženi v verige kot muha v pajčevini.

Pogledimo nazaj v čase, ko so se bili mladi fantje in močje za dom, vero in cesarja. Tisti čas je bil čas za kapitaliste in mi smo garali noč in dan, ker smo bili primorani. Danes so rudniki in tovarne tihe, koleasa so rujava in ne se vrtilje več, trava raste okoli rovov in krampj trohne. Kje so tisti časi? Sedaj ni več demokracije, za katero se je šlo v svetovni vojni, danes čutimo posledice in moramo potovati z trebuhom za kruhom po svetu.

Hodil sem za delom po Ohiju, kjer so zaprli rove, hodil sem za delom po Lorainu in Clevelandu. Nikjer ni bilo prostora za enega moža, povsod so jih brečili iz tovarne, dasi so garali le za male cente.

Napotil sem se s polja mehkega premoga, tu sem na trdi premog. Čakal sem dva tedna in k sreči dobil ter sem še sedaj zapolen.

Rudniki trdega premoga so različni, delo v njih je težko, da se je težko privaditi, posebno ker je dovolj vode v tem kraju, kjer sem jaz zapolen z lopato.

Forest City je stara naselbina. Kakor vidim, je tu največ Slovencev, kateri so že nastanjeni po 30 let in več in imajo več družtev, kakor tudi S. N. P. J., S. S. P. Z., socialistični klub in dve pevski družtvi "Naprej" in "Zvon". Žal, da nisem slišal pevskega društva "Zvon", o katerem mi pravijo, da je jako izvešan v petju. Pevsko društvo "Naprej" sem slišal na pikniku dne 4. julija. Dobro so zapeli in rečem, da so Slovenci po nekaterih krajih jako napredni.

Čul sem, da bo na "Hrvaškem", ne v Evropi, ampak tu v Forest Cityju, imel socializem in društvo 124 S. N. P. J. ga bo imelo dne 29. avgusta. Upam in želim, da bom navzoč in mogoče tudi slišal petje.

Pisal bi več, pa nisem še jako znan v tej naselbini. Ako mi bo mogoče, se bom še oglašil v bodočnosti. Slovencem ne želim potovati tu sem, ker je tu jako slabo in se tudi težko delo dobi. Tu je tudi vse prenapolnjeno in bi se nikomur ne dopadlo, posebno če je s polja mehkega premoga. Tako je danes, da moramo potovati sem in tja, ko bi nam ne bilo treba. Treba nam je organizirati se in stopiti v delavske vrste, ako ne, bomo še sužnji kot amo sedaj in bodo nas preganjali in garali bomo za gospode, kateri leže v mehkem in pijejo in jedo, ne da bi se potili. Pozdrav! — F. Rosina.

Piknik kluba št. 27. Mnogo piknikov je že bilo do danes v Clevelandu, a delavkega še ne. Kaj neki je vzrok, da delavci, ljudje, kateri najbolj potrebujejo razvedrila v prosti naravi, še niso imeli piknika v tej sezoni? Saj so vendar prirejali svoje piknike že v juniju, a sedaj, ko se že nagiba h koncu meseca avgusta, pa še vedno nič. Vohal sem povsod; trud je bil poplačan. Vrtil se bo! Kdaj? Le potrpi nestrpni rejak. Kje? Tako izveš. Vrtil se bo 29. t. m., in sicer na Močilnikarjevih farmah, kamor vas bo popeljal truck, kateri bo odšel od S.N.D. ob 8, 10,30 in ob 1 popoldne.

Vem, da se že sedaj muzate, ker razvedrilo so vas neumornih delavni sodrugi, kateri ne odnehajo prej predno je vse v najlepšem redu—dokler si niso veseli, da se je vsak posestnik njih piknika dobro zabaval. O da, tudi sedaj so pridno na delu: kot čebelice pripravljajo vse, kar vedo iz akušelj, da mora biti na pikniku, ako hočeje posestniki živivati in se neprijetno zabavati. Posebnost piknika bo godba, katero bo preskrbel naš "kapelmajster" sodrug Anton Eppich. Kdo bo igral, kje bo dobil "avojo" godbo, zaskrat noče povedati, akoravno sem se poslužil marsikatero zvižanje in podkupnine, da bi isvedel ter hitel v javnost z novico.

Nepopoln bi bil piknik socialističnega kluba št. 27., ako bi ne imel kot goste člane svojega pevskega zbora "Zarja." Teh dobroznanih in priznanih pevcev ne sme nikakor manjkati. Da bodo peli, je gotova stvar; kaj in kako, je pa še v temi zavita tajnost. Kdor jih pozna iz njihovih neprekoeljivih koncertov, tisti ve, česa so zmogli—tisti bo hotel na vsak način biti prisoten. Druge podrobnosti programa in zabave boste izvedeli iz prihodnjega dopisa.

Collinwoodski sodrugi so najuljudnejše vabljani, da se pravgotovo udeležijo piknika. Trucki se bodo ustavljali pred Kunčičevovo dvorano, in sicer pol ure po odhodu od S. N. D. v Clevelandu. Večnja tja in nazaj bo samo 50c, kar zadoštuje za delavce.

Vabljani so najuljudnejše tudi somišljeniki in širša javnost. Pridite vsi, katerim je do pristne, nepriisljene domače zabave v prosti naravi. Manjkalo ne bo glč; nikomur ne bo treba biti ne lačen, še manj pa žejen. Če ga veseli petje, bo poslušal domačo pesem; če rad pleše, se bo pa zavrtil. Če—kdo bo vse "če" našteval, ko bo vendar za vse pripravljeno! Pridite, pogledajte in se zabavajte! Torej vai na Močilnikarjevo farme dne 29. avgusta. Končajmo izletniško sezono s prijetno in domačo zabavo, kajti ne bo nas več kot dobrih petsto.—Joseph A. Siskovitch.

Posor rojaki iz Chicaga in okolice.

Chicago, Illinois.—Ali že veste, da priredi najmlajše člansko društvo S. N. P. J., "Pioneer" št. 589, v nedeljo dne 22. avgusta, 1926, na Vidmarjevem vrtu v Willowspringsu svoj "piknik"?

Pripravljalni odbor, ki je s pripravami—zaposlen že par tednov, nas namerava presenetiti ter obeta, da bo piknik nekaj izvanrednega. Na programu bodo razne tekme, igre, pies in sploh vse, kar spada k dobri zabavi. Nikomur se ne bo treba dolgočasniti. Da bo temu tako, je popolnoma umevno, kajti društvo sestoji iz velike večine mladih, življenjska polnih in zabave željnih članov.

Ne domišljajte pa naj si nikdo, ker priredi ta piknik mladina, da ne bo zabave za starejše. Ravno nasprotno: zabave bo za vse dovolj, za stare in mlade, torej pridite vsi brez izjeme. Opozarjamo posebno člane društva, da prav gotovo pripeljejo svoje starše, prijatelje in znance s seboj, kajti Pionirji hočemo pokazati, da znamo razvedriti vsakogar. V nedeljo bo dan, ko se bo mo vsi počutili mlade in vesele, torej le vsi vni v prsto naravo, saj se držimo kisle v zakajenem Chicagu cel teden.

Kako priti na ta veseli kraj, upamo, da bodo zadostovala sledeča—pojasnila:

Vzemite poulično železnico (street-car) do Archer ave.; potem vzemite Archer progo na zapad do konca. Tamkaj vzemite Willow Springs karo, boste morali hoditi od kare še kakih 3—5 minut, Jolietka kara pa ustavi ravno pred O'Henry Parkom, ki je takoj poleg Vidmarjevoga vrta.

Torej v nedeljo na svidenje! Za pripravljajalni odbor—A. L.

Par vesti iz Chisholma.

Chisholm, Minn. — Od zadnjč je precej novic v našem Chisholmu, ali je nemogoče vse poročati. Iz naše zrede smo izgubili brata Sokola, namreč rojaka Rudolfa Keržeta, ki je nagloma umrl dne 12. julija ob petih zjutraj. Pokojnik je bil jako priljubljen med tukajšnjimi rojaki in tudi Sokoli ga jako pogrešamo. Bil je sin Slovenije in vnet narodnjak, kar je bilo jasno videti na njegovem pogrebu. Naj mu bo lahka ameriška zemlja.

Kakor je že znano, nas mislijo Slovenske Sokolice presenetiti s prireditvijo piknika dne 22. avgusta na Hibbing rd., to je tri četrtilj milje zapadno od Chisholma. Rojaki, ker je to zadnja slična prireditve, ste vabljani od tu in iz sosednjih naselbin, da ne pozabite priti na piknik. Slovenske Sokolice imajo prvič v zgodovini tu živčih Slovanov slično prireditve.

Apeliramo tudi na društva, da ne priredite ničesar na isti dan. Vsi pohitimo na piknik, na katerem bodo telovadkinje tudi nastopile s modernimi vajami. Naj bo naše geslo: Vai na piknik Slovenskih Sokolic. Igrala bo izvrstna godba. Na svidenje dne 22. avgusta.—Fr. Tekautz.

Umrlj člani

JURAJ TOMICH.

Bohyn, Washington. — Društvo "Sokol" št. 11 javlja, da je izgubilo svojega člana, brata Juraja Tomicha. Dne 8. avgusta je delal na delu, pri katerem mu je ubil električni tok. Tu zapušča soprogo, dva otroka, sestro in še druge sorodnike, v starem kraju pa mater, več bratov in sestev. Pokojnik je bil rojen v Mirkopolju, Gorski Kotar, dne 27. aprila 1893. — Paul Starčevič, tajnik.

LOUIS AHAČEVČIČ.

Pueblo, Colorado. — Poročati moram žalostno vest, da je preminul naš 20-letni zvesti član S. N. P. J., br. Louis Ahačevčič iz vasi Podpeč, fara Dobropolje. Umrl je dne 4. t. m. Ostal je zvest principom pravega svobodomislca do zadnjega, kar je pričala obila udeležba prijateljev in članstva društva Orei št. 21 na dan pogreba, ki se je vršil v soboto dne 7. julija. Naj mu bo lahka tuja gruda. — F. P.

TONI CRNICH.

Cle Elum, Wash. — Težka nesreča je zadela našega predsednika društva št. št. 79, brata Franka Crnicha. V torek dne 27. julija je njegov sin Tony, enajst let in šest mesecev star šel na reko loviti ribe. Nikdar več se ni vrnil in tudi zlic vsemu iskanju še do danes niso mogli najti trupla. Reka je velika in na veliko mestih zelo globoka, radi česar smo izgubili vse upanje, da bi še mogli najti telo nesrečnega dečka.

Toni je bil jako priljubljen deček in znan po vsem Cle Elumu. Bil je priden in v šoli vedno med prvimi; zdaj je bil v šestem razredu. Bil je v mladinskem oddelku že sedem let in se je vedno zanimal ter se veselil, ko je dobil mladinski list.

Brat Frank Crnich, nesrečni oče, je sam zelo popularen v tej naselbini. Je velik prijatelj S. N. P. J. in tudi našega društva. Kar vidimo že iz tega, da je vsa njegova obitelj v Slovenski narodni podporni jednoti, namreč v oddelkem in v mladinskem oddelku. Vseh je devet.

Naše iskreno sočutje Crnicu in njegovi družini. — Poročevalac našega društva Dobrodolci št. 79 v Cle Elumu.

Pojasnila in nasveti članom S. N. P. J. (IZ GL. URADA.)

IZ URADA GL. PREDSEDNIKA.

Razpis oskrbniške službe. V gl. uradu S. N. P. J. je izpraznjeno mesto oskrbnika in je s tem razpisna služba za to pozicijo. V oskrbnikovo področje spada splošno oskrbniško delo, kakor: paznja na poslopje, čiščenje dvoran in uradov ter poslopja vobče, kakor tudi okolišnja poslopja, preskrba potrebščin, kurjava, oddaja dvoran in splošna oskrba dvoran in odra itd.

INICIATIVA

Društvo "V boj" šte. 53 S. N. P. J., Cleveland, O., je vzel v pretres 1. točko XXIII. člena pravil, ki določa: "I. Vsak prosilec plača pristopnino in sicer: en dolar v upravnih skladih, starih, sklad in en dolar za vsak dolar bol. podpore. To velja brezpogojno za vse nove člane in članice. Člani, ki prestopijo iz mladinskega oddelka za odrasle člane, na plačajo pristopnino. Krajevna društva lahko nalozijo še posebno pristopnino za svoje prosiince v svrhu društvenih potreb, ali društvena pristopnina ne sme presegati \$1.50."

Društvo iniciatira, da se ta točka spremeni, da se bo glasila kot sledi: "I. Vsak prosilec plača pristopnino in sicer: 50c v upravnih skladih, 50c v stavbinski sklad in 50c za vsak dolar bolniške podpore. To velja brezpogojno za vse člane in članice. Člani (ice), ki prestopijo iz mladinskega oddelka v redni članski oddelk, ne plačajo pristopnine. Krajevna društva lahko nalozijo še posebno pristopnino za svoje prosiince v svrhu društvenih potreb, toda društvena pristopnina ne sme presegati \$1.00."

Razlogi: Društvo uvideva, da je bodočnost naše jednote odvisna od mladine, a mladine pa ne moremo pridobiti za jednoto, ako nimamo dovolj nizke pristopnine. Je veliko slučajev, ko mlad kandidat odkloni pristopiti v društvo samo radi previsoke pristopnine, ki jo imamo pri jednoti. Na eni strani se trudimo in poskušamo vse, da pridobimo mladino za jednoto, na drugi strani jo pa z visoko pristopnino odganjamo in odvracamo od jednote. In naše društvo je prepričano, da bo sprememba pravil v tem smislu veliko pripomogla do večjega števila novega članstva in do rasti in napredka jednote vobče, zato želi, da se zainteresirajo tudi druga bratska društva ter podpirajo našo iniciativo.

(Pečat) Frank Barbič, predsednik. John Bostič, tajnik. Frank Fende, blagajnik. Komentar gl. odbora:

V smislu pravil člen VI, je bila ta iniciativa predložena seji glavnega odbora meseca julija t. l., in gl. odbor je pronašel, da je iniciativa pri društvu pravilno sprejeta ter soglasja z ustavo in pravili in tako gre na javno razpravo. Glavni odbor smatra, da ima društvo, ki je predložilo to iniciativo, dober namen, vendar pa ne more priporočati te iniciative. Naša jednota daje vsakovrstne podpore in plačuje za vsemogoče bolezni, nesreče in druge stvari, kar se ne najde pri nobeni drugi podporni organizaciji, a kljub temu je pri nas pristopnina še manjša, kakor je pri marsikateri drugi organizaciji, kjer člani ne dobe toliko kot pri

nas. Pri mnogih organizacijah imajo samo velike ceremonije in prazne obljube, pa računajo veliko večje pristopnine, kakor pri nas, kjer je članstvo deležno toliko dobrot. Kdor ni pripravljen plačati te pristopnine, ki ni velika, temveč je primerno majhna, tak ne misli veliko o naši jednoti in ne bomo imeli veliko koristi od njega. Novi člani, ki prihajajo sedaj v jednoto, pridejo v močno in dobro urejeno organizacijo in takorekore k polnim jaslim, pa je zato samo pravilno in pravično; da sami takoj nekaj prispevajo v upravni, stavbinski in bolniški sklad.

Opomnja:

- 1. Javna razprava o tej iniciativi se prične z dnevom objavitve ter traja devetdeset dni, oziroma se prične dne 18. avgusta ter se konča dne 15. novembra t. l., oba datuma vključena.
2. Društva, ki podpirajo iniciativo, morajo to naznaniti gl. tajniku v teku te dobe. Naznanila, ki pridejo po petnajstem novembru v gl. urad, se ne bodo upoštevala.
3. Pri glasovanju za podporo iniciative je potrebna dvetretjinska večina navzočih članov na seji, da je predlog pravilno sprejet.
4. Iniciativa bo predložena članstvu na splošno glasovanje, ako bo podprta od toliko društev, da tvorijo dvajset odstotkov članstva jednote.
Matthew J. Turk, gl. tajnik.

IZ URADA GLAVNEGA POKROVNOSTNEGA ODSEKA.

Brat Frank Penova se je ponesrečil dne 25. aprila 1925. Ob času, ko je bil ponesrečen, je pripadal k društvu št. 181 v Adamsburgu, Pa. Ob času nesreče je brat Frank Penova stanoval oddaljen od društvene sedeža 20 milj. V naselbinu, v kateri je bil Frank Penova naseljen, je imelo drugo društvo S. N. P. J. svoj sedež, društvo št. 379 - Slickville, Pa. Ob času, ko se je brat Frank Penova nahajal na bolniški listi, ali ko je bil bolan naznanjen pri društvu št. 181, ga je opominjal društveni tajnik in bolniški obiskovalec, naj vzame prestopni list k bližnjemu društvu št. 379, ki je v dotični naselbini, kjer on stanuje. Povedalo se mu je tudi, ako ne vzame prestopnega lista k bližnjemu društvu, da mu bo bolniška podpora od strani društva št. 181 ustavljena.

Brat Frank Penova se ni oziral na opomine in tudi ni navedel vzroka, zakaj ni vzel prestopnega lista k bližnjemu društvu, katero bi ga lahko ob času bolezni nadzorovalo. Ker brat Frank Penova ni hotel upoštevati opominov in pravil, mu je društvo št. 181 dne 19. maja, 1925, na podlagi takratnih pravil, v smislu 22. člena, točka 18, in člen 33, točka 1, bolniško podporo ustavilo.

Brat Frank Penova je čakal celih osem mesecev predno se je pritožil na društvo št. 181 zaradi pridržane bolniške podpore. Dne 18. aprila, 1926, se je vršila porotna obravnava pri društvu št. 181 v zadevi pridržane bolniške podpore brata Franka Penova.

Društvena porotna obravnava je prišla do zaključka in odobrila, da se vsota zadržane bolniške podpore bratu Franku Penova izplača. Brat Martin Luzar, tajnik istega društva, se ni zadovoljil z odlokom društva in porotne obravnave, prvič ker je dokazano, da je brat Frank Penova kršil pravila, drugič, zakaj se ni prej pritožil na društvo, da je čakal osem mesecev.

Na podlagi navedenega je brat Martin Luzar vzel priziv na glavni porotni odsek. V pregledu cele zadeve je glavni porotni odsek prišel do zaključka in glasoval s tremi glasovi proti dvema, da se odlok prve instance razveljavi in br. Frank Penova se kaznuje z odbitkom bolni-

ške podpore v vsoti \$50.00, ostala vsota bolniške podpore se mu pa izplača.

Razlog: Ni dvoma, da je brat Frank Penova kršil pravila, in sicer še namenoma. Doba, ki jo določajo pravila v zadevi prestopnih listov, daje dovolj prilike vsakemu članu, kateri se preseli iz kraja v drugi kraj, da se zglaši pri društvu za prestopni list in lahko zopet pravočasno izroči prestopni list na pristojno mesto. Brat Frank Penova pa ni upošteval pravil in tudi prezri opomine od strani društvenega tajnika in bolniškega obiskovalca. Toraj je tudi kazen na mestu, katero mu je določil glavni porotni odsek z večino oddanih glasov.

Brat John Mihalinec, član društva št. 245 v Lawrenceu, Pa., je vložil priziv na glavni porotni odsek, ker se ni zadovoljil z odlokom prve instance, katera ga je kaznovala za različne prestopke. Brat John Mihalinec je v društvenih prostorih napadel svoje društvene brate, izsiljal jih je z nedostojnimi besedami, poslušal se je tudi raznih predmetov, s katerimi je hotel dejansko napasti svoje brate. Le po razsodnosti prizadetih dveh bratov ni prišlo do pravega poboja.

Obtožnica očita bratu Johnu Mihalincu še druge prestopke pravil, katerih se je poslužil napram bratom z obrekovanjem in drugimi nedostojnostmi. Za vse navedene prestopke ga je društvena porotna obravnava spoznala krivim, vendar je brat J. Mihalinec prejel jako milo in majhno kazeno od strani društva za njegove prestopke.

Vaeno se je bratu J. Mihalincu zdelo kazen previsoka, katero mu je društvo prisodilo in je vložil priziv na glavni porotni odsek.

Glavni porotni odsek je pregledal celo zadevo, zapisnik društvene porotne obravnave in druge listine, ki so mu bile na zahtevo poslane.

Na podlagi navedenega je glavni porotni odsek soglasno odobril odlok prve instance, da se brat John Mihalinec suspendira za 90 dni od bolniške podpore.

Razlog: Glavni porotni odsek priznava, da pridejo pri društvih med brati razne kritike in debate, pri vsem tem je pa potrebno, da se brati zavedajo svojih dolžnosti ob vsaki taki priliki in ohranijo vsikdar hladno kri. Nedostojno je, napadati svoje brate pa naj si bo z grdimi besedami ali drugimi prilikmi. Najgriše pa je nedostojno napasti svojega brata s predmeti, s katerimi se lahko povzroči velika nesreča. Tega bi se imel zavedati tudi brat John Mihalinec. Morda se bo v bodoče zavedal svoje bratske dolžnosti.

John Goršek, John Terčelj, Tony Shragal, Frank Podboj, Anton Šular.

S. N. P. J. BANDERCA ZA AGITACIJO.

S tem se naznanja članstvu S. N. P. J., da smo ravno kar prejeli zalogo trikotnih banderc ali malih zastav z okraom in z znakom SNPJ. Gl. upravni odbor je naročil ta banderca v svrhu, da pripomore društvom k agitaciji, obenem pa, da se nekoliko pomore z dobičkom upravnemu skladu. Naročili smo jih namreč veliko število obenem in smo jih dobili zaradi tega izredno poceni. Banderca so iz dobrega blaga ter so krasno izdelana, vsled česar se jih lahko rabi kot okras v hišah, dvoranah, na avtomobilih, izletih in pohodih ter na piknikih in prireditvah sploh. In ta banderca so še posebno pripravna za kampanjo za pridobivanje članstva in za agitacijo vobče. Pričakujemo torej, da bodo društva in člani pridno segali po njih.

Banderca se naročajo kakor vse druge jednotine potrebščine - iz gl. urada jednote, ki jih daje društvom po nizki ceni. Vsakemu društvu smo poslali eden komad kot vzorec in društvo sme isto obdržati zase in sicer brezplačno. Vincent Caiskar, preds. SNPJ.

Mr. Frank Zalta, Chairman, Audit Committee, Slovene National Benefit Society, 2657-2659 South Lawndale Ave., Chicago, Illinois. Dear Sir: As requested, we have made an examination of the books of account and relative records of the Slovene National Benefit Society Funds held in trust for Minor Beneficiaries for the six months ended June 30, 1926, and submit herewith our report consisting of the following: Exhibits: "A" Comparative Balance Sheets as at June 30, 1926 and December 31, 1925. "B" Statement of Income and Expense for the six months ended June 30, 1926. Schedule #1 Securities held by Mr. Vincent Caiskar, Trustee for Minor Beneficiaries as at June 30, 1926. These we CERTIFY to be correct, in accordance with the books, and, in our opinion, truly reflect the financial condition of the Trust Funds as at June 30, 1926, and the results of operations for the six months ended that date. Yours very truly, WM. W. THOMPSON & CO., Certified Public Accountants.

COMMENTS OPERATIONS After crediting Accounts of Minors with semi-annual interest of \$3-134.23, there remained a Net Income of \$9,499.50, per Exhibit "B," which has been credited to the Fiduciary Fund.

BALANCE SHEET The bank account was reconciled as at June 30, 1926 with statement on file from the Kaspar American State Bank. As stated in the Insurance Department report, there was credited by the bank to this account on June 30, 1926, \$12,976.08, which should have gone to the S. N. P. J. Adult Account. Adjustment of this amount was made on the Bank's books on July 7, 1926. Subject, therefore, to this adjustment, the bank account, per books, was in agreement with bank statement on file. Investment securities were examined by us at the Harris Safe Deposit Co. vaults on July 12, 1926 and found in order, with unexpired interest coupons attached. The individual Accounts of Minor Beneficiaries are in agreement with the control account, per Exhibit "A."

EXHIBIT "A" SLOVENE NATIONAL BENEFIT SOCIETY FUNDS HELD IN TRUST FOR MINOR BENEFICIARIES COMPARATIVE BALANCE SHEETS AS AT JUNE 30, 1926 AND DECEMBER 31, 1925. Table with columns for ASSETS, LIABILITY AND FIDUCIARY FUND, and TOTAL LIABILITIES AND FIDUCIARY FUND, with sub-columns for June 30, 1926 and Dec. 31, 1925, and an Increase/Decrease column.

EXHIBIT "B" SLOVENE NATIONAL BENEFIT SOCIETY STATEMENT OF INCOME AND EXPENSE FOR THE SIX MONTHS ENDED JUNE 30, 1926. Table with columns for INCOME (Interest on Bonds, Interest on Bank Balances, Premium on Slovenian National Home Co. Bonds called) and EXPENSE (Accrued Interest on Bonds Purchased, Interest Credited to Accounts of Minors), with a Total Expense and NET INCOME TO FIDUCIARY FUND.

SCHEDULE #1 SLOVENE NATIONAL BENEFIT SOCIETY SECURITIES HELD BY MR. VINCENT CAISKAR, TRUSTEE FOR MINOR BENEFICIARIES AS AT JUNE 30, 1926. Table with columns for Description, Due, Rate of Interest, Par, and Cost, listing various bonds from Harris County, Texas; Munoka Co., Idaho; Town of Bessemer, Ga.; Bond Co., Tenn.; Navajo Co., Ariz.; Pinal County, Ariz.; Hidalgo Co., Texas; State of North Dakota; Fulton Co., Ill.; Mantanzas, Key West, Fla.; Hidalgo Co., Texas; United Fuel and Supply Co.

IZ LINCOLNA HOČEJO NAPRAVITI NAZADNJAKA. Washington, D. C. - Geo B. Lockwood, bivši tajnik republikanskega narodnega komiteja, je priobčil dolg članek v magazinu "National Republic", v katerem hoče dokazati, da je bil Lincoln konservativec. On pravi, da emancipator "ni simpatiziral z radikalnimi nasprotniki sužnosti, ki so ustavo imenovali sveto s smrtjo in pogodbo s peklim."

PROLETAREC je slovensko glasilo socialistične stranke v Ameriki. Vseh delavcev in rojakov, ki so zanimali za socializem, bi ga moral redno študirati, ker vam bo prave slike socializma. Naročnina znaša \$3.00 na leto, \$1.75 na pol leta. Naslov: PROLETAREC, 3439 W. 34th St. CHICAGO, ILLINOIS. Pišite po naš omilni karte!

ROJAKOM SE PRIPOROČAM, da me obiščete ob priliki, kadar se nahajate v ti okolici. Kot vselej se dobi pri meni dobra postrežba, ter tudi sobe za prenočišča. Nahajam se dve milje dalje od prejšnjega prostora. JOHN STERZINAR, Willow Springs, Ill. Red Gate Car Stop.

POZIV SLOVENCIM V DETROIT, MICHIGAN! Dolgo časa smo molčali, in na skrivnem nekaj kuhale, EDAJ JE PA ZAVRELO IN NA MIZO Z NJO! Ženski Odsek za Slovenski Narodni Dom Vas hoče iznenaditi in nekaj povsem novim.

"VINSKO TRGATEV" ZUNAJ V PROSTI NARAVI, NA FARMI BERNARD TRAVNIKARJA, 11 MILE ROAD V NEDELJO 29. AVGUSTA. To bo nekaj takega, da še niste videli - to - v naši novi domovini. Vse delo, peče, kuha in šiva, vse bo v uniformah "slovenske narodne noše." Program je jako bogat in obilen, nočem ga Vam tu javiti, temveč iznenaditi Vas hočemo s njim. Veselica ali Piknik se prične ob 10. uri popoldan. Mati Županja in Občinska tajnica gotovo v spremstvu sadostne straže prikorakajo in otvorijo trgatve točno ob 2: uri popoldan. Cenjeni rojaki in rojakinje, ker je to čisto in vse le za!

SLOVENSKE NARODNI DOM. Ispenadite nas tudi Vi. Ne pričakujte letakov, ker tem potom hočemo prihraniti njih stroške, povejte in pripeljite Vaše prijatelje. (OPOMBA.) - Ako bo vreme nepopolno, smo pripravljene tudi na to, potem zgoraj omenjeno se vrši v Hrvaškem Domu, 1529 East Kirby Avenue. Na svidenje vaim v Vinogradull! S. N. D. Ženski odbor. Josie Štular, tajnica.

IZLET V NARAVO V NEDELJO DNE 22. AVGUSTA 1926 katerega priredi "SLOVENSKE NARODNI DOM" V INDIANAPOLIS, IND. Pasite na Automobil Truk, kateri bode vozil od 9. ure zjutraj pa do 2. ure popoldne. Gre se za skupno narodno korist, upamo torej, da se tega piknika vdeležijo vsi tukajšnji Slovenci brez izjeme! V slučaju slabega vremena se veselica vrši v dvoranah Slov. nar. doma. Torej na svidenje 22. avg., kliče pripravljani odbor!

VABILO NA VESELICO katero priredi Novo ustanovljeno društvo "Majski Cvet" št. 583, S. N. P. J. na Lowber, Pa., v soboto, dne 28. avgusta 1926. Začetek točno ob 7. uri zvečer. Igrala bo godba na pihala iz Sutterville, Pa. Uljudna vabilna vsa bližnja društva in posameznike, da nas posetite v obilnem številu. Za lažne želodce, težna grla in aršebce pote bo izvršeno poskrbljeno, na razpolago bosta tudi dva pečena jancu. Vstopnina za moške 75c in za ženske 25c. Torej na svidenje dne 28. avg. t. l. Vabi ODBOR!

Rojaki! - Tekom letošnjega leta prirejenih izletov se je vdeležila velika skupina naših rojakov, kateri so bili popolnoma zadovoljni bodisi s kabinami, hrano, postrežbo in pozornostjo, katere so bili deležni med vožnjo. Kot dokaz splošnega zadovoljstva nam prihajajo dnevno vprašanja, ako namerava naš potniški oddelek privedi to leto še kak skupni izlet. Da vsrčujemo našim rojakom, smo se odločili privedi Jesenski (trojni) skupni izlet s parnikom PARIS ki odpluje iz New Yorka dne 11. septembra t. l. V to svrhu imamo rezerviran poseben oddelek III. razreda v sredini parnika, najboljša kabina s 2, 4 in 6 posteljami. Rojaki! nudi se Vam prilika, da obiščete stari kraj, v spremstvu našega izkušenega uradnika, ki Vam bo omogočil brezskrbno potovanje v domovino, da obiščete svoje starše, soproge, otroke in sorodnike, ki Vas morda že leta in leta šaljivo pričakujejo. Kdor se namerava vdeležiti tega izleta, naj nam takoj naznani in pošlje tudi oro, da mu določimo prostor na parniku. Čimprej se kdo oglasi temboljše kabino bo imel na razpolago. Za vsakovrstne informacije in pojasnila stoji vsem rojakom na razpolago naš potniški oddelek. Frank Sakser State Bank 82 Cortlandt St. POTNIŠKI ODDLEK. New York.

GROZBJE! - GROZBJE! Pošiljam grozje v "Car Load" železniški voz in po zmerni redni ceni. Pišite mi za pojasnila sedaj dokler je čas; pišite na naslov: LAWRENCE MAUTZ 4301 S. Main Street Los Angeles - California

The Young S. N. P. J.

"LOYALISTS" AND "COMRADES" -ATTENTION!

The members of Collinwood and Cleveland lodges are invited to attend the outing on Sunday, August 22nd. "The Comrades" meet at seven o'clock at the Slovenian Auditorium, 6417 St. Clair ave., and the "Loyalists" on Holmes ave., and the Slovenian Home, at 7:30 A. M. The girls will pack the lunches and boys defray other expenses. Dancing and games will be part of the program, and the entertaining committees assure you of a good time. All members must go with the truck; no machines allowed.

This will be the first outing of the "Loyalists" and "Comrades" and it will offer the opportunity to get acquainted. Bring your friends and notify the secretary, so that room for them will be provided on the truck.

-Secretary.

Personally, I'm not interested, but such a measure should have the wholehearted support of not only the Supreme Officers to whom we entrust our reigns, but of the entire membership as well. It was approved—but not unanimously as it deserves to be.

Is it any wonder so many complications arise? Our enemy takes every opportunity and uses it to advantage. We being disorganized cannot help ourselves, thereby losing many chances. There is no need for this. Therefore, let us organize, unite, and function together in harmony.

Fraternally,
D. J. Lotrich.

CAMPAIGN AND INITIATIVES.

All signs are showing that the Cleveland Lodge will not trail very long after "Pioneers" and "Young Americans." We, Comrades, are convinced that we shall, in short time, equal in number any other young lodge under the banner of S. N. P. J.

To show that we are not sleeping at the present, I want to mention that on August 22nd we are going to have a combined outing—for members and friends only—with the new Lodge No. 590 of Collinwood. I urge every Cleveland and Collinwood member to turn out because—if the weather gods favor us—we shall surely have a great time. By the way, I would like to read on this page a letter from our Collinwood friends. Please, don't be so bashful!

PIONEER PICNIC

Don't fail to attend the Picnic of the Pioneer Lodge No. 559 S. N. P. J. Sunday, August 22, 1926 at Vidmar's Spring Forest Grove on Archer Road at Willow Springs, Illinois.

The Picnic Committee has arranged a regular program of games and races for men, women, and children, under the direction of Playground Director, Bro. Heidenreich, starting at 1:30 P. M. sharp.

SCHEDULE OF EVENTS:

- 40 yd. race for boys under 10 yrs. of age.
 - 30 yd. race for girls under 12 yrs. of age.
 - 50 yd. race for boys under 14 yrs. of age.
 - 50 yd. race for girls under 16 yrs. of age.
 - 75 yd. race for boys under 18 yrs. of age.
 - 50 yd. race for single women.
 - 50 yd. race for married women.
 - 100 yd. race for single men.
 - 100 yd. race for married men.
 - Sack race for men and women.
 - Single horse shoe pitching; contest for men.
 - Double horse shoe pitching; contest for men.
 - Indoor ball game; single men vs. married men.
 - Grab bag for children under 14 yrs. of age.
- Prizes for all events.
- There will be dancing in the Pavilion at 3:00 P. M. sharp, lasting into the night. Admission at the gate, 25 cents per person, children free. Refreshments and drinks will be sold at the booths.
- Pack up your picnic basket and come early, whether it rains or shines, by street car or automobile. Take any car to Archer Avenue, then the Archer Avenue Car west to city limits, then take the Joliet and Willow Springs Car and get off at Spring Forest Grove at Willow Springs.
- Souvenirs will be given at the gate to all adult persons.
- Every member of the S. N. P. J. and the public are cordially invited to attend. Don't miss the good time that is in store for you.
- Picnic Committee.

LET'S WORK TOGETHER.

Chicago, Illinois.—Certain Slovene and Yugoslav newspapers consistently publish articles, which are detrimental to the welfare of the S. N. P. J. as a whole. These publications, it seems, do everything within their power to keep the membership of the S. N. P. J. dissatisfied and irritated. Irrespective whether their methods are honest or dishonest, they are endeavoring to disrupt this organization. In all cases, to date they have been unfruitful in their aspirations. Their attacks have been repelled. Yet, simply repelling such attacks will not sufficiently suffice to prevent such future actions. It is, therefore, appropriate and only proper that more drastic measures be undertaken.

It is evident, that duties of the individual members of the S. N. P. J. are such as to uphold the reputation of their organization. Likewise it is honorable to rebuke all such false statements. For, our opponents care only to break down this organization for the sake and purpose of building their own.

Yours truly wishes to comment and bring before you one certain point regarding the measure passed by the supreme officers at the session just convened. This measure, by the way, denounces and condemns all such corrupt institutions and publications. It requests also that members refrain from supporting them. And now to the point.

You will all agree and say that's no more than proper. The action is worthy of everyone's approval. Sure it is. It's logical, honest, and sincere. But—upon reading the minutes of the supreme officers session, you will find that two members were contrary to this good measure. Two members who are willing to let such publications continue having the support of our membership. Two members who are willing to let such publications point false accusations. Two members who are willing to play in hand with the enemy so they can attack and whip us.

Secure New Subscribers for the "PROSVETA"

Before I close this letter I urge again all Cleveland Comrades to attend our next meeting on August 19th, and bring along at least one new member. Comrades must and will grow in number.

Fraternally,
Edwin Primoshic.

HISTORY VS. CITIZENSHIP.

It is not easy to be a good democrat. It is easy to enjoy the privileges of democracy, for these are handed to the citizen as things to which he is entitled. But when it comes to the duties that he owes because of the privileges, he is apt to find that the more seriously he takes them the heavier they become.

We are bound as citizens to be honest. We need to be as intelligent as we can. And we must have information. The complicated society that we live in will not run itself, and at every corner stands someone, able and aggressive, who knows what he wants and is quite willing to run things for his own advantage. It is not enough for democracy to take as its goal the abolition of special privileges; it must also undertake to provide a good government, adapted to the needs of the people, changing as the problems of life change, and always making its decisions in the light of real knowledge of the essential facts. Whenever the citizen goes to the polls on election day, he casts his vote on some question of fact which both sides cannot equally be right. Government by opinion must break down unless in the long run and in the majority of cases the public is well informed, honest, and disinterested. The citizen neglects his duty if he fails to take every opportunity to inform himself upon the facts of the world he lives in and helps to rule.

History thus becomes one of the foundations of good citizenship. We never know truly the world we see around us, for the perspective of everyone depends upon his place of residence and his station in life. It is easy to make the mistake of thinking that one who reads the papers knows the world. He does know the baseball scores, the market reports, and the episodes of the day; but he cannot see the forest for the trees.

Can one remember today what was involved in Teapot Dome, or whether Secretary Alger was a useful member of President McKinley's cabinet, or who were the members of President Roosevelt's Ananias Club? And what the reader of the papers remembers next day, or next year, is likely to be distorted by wrong perspective and unless as a guide to action.

It is the historian's business to serve citizenship at this point, and to provide the orderly knowledge of important facts and conditions that is needed for the formation of a sound judgement. He serves to light up the dark ages. But the darkest of all ages of history is never in the remote past. It lies in the thirty years that ended last night, and that run back to the infancy of the present generation of middle-aged people.

These are the hardest years in all history to study.

They are the most important for the citizen because the effectiveness of both governmental and private action depends upon the accuracy of knowledge and the correctness of interpretation with which we act upon the problems that we face. Private business generally runs ahead of government because in private business men's livelihood depends upon the honesty and soundness of their decisions. A great bridge once fell into the St. Lawrence River because an engineer had been careless in computing his stresses. A house must be built upon a sure foundation and its walls must be plumb. Government cannot ever catch up to private business in its efficiency unless its officials (also meaning ourselves) take proper heed of the facts of the immediate past and study recent history.

Duty alone ought to induce us to qualify as intelligent citizens. It is fortunately a sweetened duty, for the great issues and generous personalities that are revealed by a careful study of the last third of a century are as compelling as Washington and Napoleon, as Caesar and Alexander; and as intriguing as the Crusades, or the Barbarian Invasions, or the Revival of Learning, or the American Revolution.

The great problems of American life since the close of the period of the Civil War have been:

- To secure the advantages in human happiness made possible by the inventions and mechanical improvements brought about by the modern revolution in industrial affairs.
- To broaden the individual capacity for happiness and useful service through education in all its aspects.
- To coordinate the activities of all, so that in a crowded world one man's freedom shall not be another's destruction.
- To bring the great concentrated agencies of modern capital into partnership with government so that they shall be the servants of all the people instead of their feudal overlords.

Nearly every important question of American life today is connected in one way or another with this set of main problems. Nearly every individual worth studying has played his part among them, often personifying in himself the greatest of the issues. Interest alone will carry a student far into any of them; and the farther he goes the keener will be his citizenship.

Catherine M. Oblak.

Discussion on initiatives

Initiatives of Lodge 64 and 397.

Chicago, Illinois. — In this article I wish to clarify certain contentions made by critics to my statement:

When a person states the truth in vigorous language, in my opinion, such statements cannot be considered as slams; especially when made with best intentions and for the welfare of the whole organization. When a person or a group of persons submit a proposition before the membership, he or they do it with the understanding that it is subject to criticism, and they are fully responsible for his or their own premature reasoning or erroneous analysis. In my opinion, it is the duty of every member to state the truth as he sees it, and express it in courteous language.

I feel hurt every time I have to pay a special assessment, not only personally hurt, but my pocket book is materially hurt, however. When a person or group of persons submit a proposition before the membership and he or they don't consider my feelings, why should I consider his or theirs? What is right for one person, is also right for another—and that is true brotherhood, the basis of true democracy. Some peoples' feelings are hurt by the kind of words a writer uses in his articles, another person's feelings are hurt because he does not like the punctuation of the writer; another person's feelings are hurt because he does not like the way the writer crosses his "t" or dots his "i's". If human and intellectual progress would depend upon the proposition that the writer should first make inquiry and ascertain whose feelings he might hurt by stating the truth as he sees it, the human race would still be swimming to and fro underneath the branches of shade trees in Africa. Truth is born of courage and true brotherhood encourages investigations and fact finding. What we need is to develop a spirit for straightforwardness among our members, so that when they grow up, they will not be hypocritical, and we should forget, when we write, the supposition whose feelings we might hurt, by stating the truth.

In my opinion, such remarks as "What did the 8th convention do? They considered themselves very wise. But the members of lodge 397 want to be still wiser; they think that they can get more milk out of a cow than the 8th regular convention" are within the category of true fraternalism and true brotherhood, because when a person assumes a certain office he assumes full responsibility of all of his acts, and he is rewarded for his work either with honor or with unfavorable criticism. If he was unfit for some reason or another to fulfill his office satisfactorily, so that his acts are subject to unfavorable comment, it is his own hard luck. He had an opportunity to solve his problem correctly, and if he failed in his duty, it is his hard luck and not mine. Because the 8th regular convention had statistics, and they knew that the rates for the \$3 per day insurance were not high enough, that subjects their acts just to that much more public condemnation. And the membership already paid one special assessment before the initiative of lodge 397 was submitted to the membership, and lodge 397 thereby had notice, that the income in the sick benefit funds is not sufficient to pay current obligation, and when their unscientific plan calls for an additional expenditure of another \$50,000.00 per year with no additional income, it subjects their act just that much more to public condemnation, because that is clear proof that lodge 397 only had the selfish motives of the sick members in consideration "get as much as you can while the getting is good" and not the welfare of the whole S. N. P. J., or of the members who are called upon to pay the special assessments. During the month of September as well as November, I will have to pay another special assessment, because the 8th regular Convention did not solve the problem of the Sick Benefit Fund, not only will I be personally hurt, but my pocketbook will be materially hurt, forever, as I will kiss my greenbacks good-bye.

My contention is that simulation in the S. N. P. J. sick benefit funds which upon conservative estimates amounts to about \$75,000.00 yearly, is largely a result of the unscientific insurance system that is employed. No amount of careful supervision of sick members will materially decrease simulation, as long as the S. N. P. J. employs a system of benefit payments which directly encourages simulation. For i. e. a member who is only earning \$15 to \$21 a week can insure himself in the S. N. P. J. for \$3 a day or \$21 a week. It pays such a member to simulate and draw sick benefit, because his income would be larger during periods while he is sick than when he is employed. If you supervise such a person you will always find him in bed with a sour face, especially if the member is an ex-service man and learned the trick of simulation in the army. The doctor might know that he is simulating but still he cannot pronounce him well. Now, some of these members are insured in three or four societies, and during their sickness are drawing benefits from each. Yes, they make a handsome profit upon their feigned sicknesses. Some provision should be inserted in the By-laws, that only the persons who aver-

age above \$40 a week can insure themselves into the \$3 a day class, and the person who is insured for \$3 a day must not be insured in any other organization for more than \$1 per day. Then the simulators would soon be well as they could no longer make a profit from their sicknesses.

The initiative of lodge 397 would encourage simulation because it would make it easier for them to simulate than under the present system. Under the proposal of lodge 397 a member would be entitled to full benefit for every six months for every new sickness. We know that very often patients have a complication of several sicknesses. Now, the doctor would call the sickness by one name for the first six months, then by another name for the next six months, and so on. The member would perhaps be drawing full benefit for two years when in reality he was entitled to full benefit for only six months, and one-half benefit for the year and a half.

We know that many old members are simulators, too; therefore, when a statement is made that the proposal of lodge 397 is beneficial to old members, the true meaning is that it is beneficial to the old simulant, because under the present system a member is entitled to full benefit only for 182 days, then to one-half benefit for the next 182 days, then full benefit for as many months as he was a member in good standing prior to his last sickness, then again to one-half benefit until he recovers. Now, if a member simulates for 182 days he is then automatically deprived of one-half of his income, and if he was earning between \$15 to \$25 a week, and insured for \$3 a day, he is put in a position where it no longer pays for him to simulate and take life easy at the expense of the S. N. P. J. He soon recovers from his sickness. Naturally, those old simulators are up in arms now, and want the passage of initiative of lodge 397, because if you refer to my table B, which was published in Prosveta last week, according to that table the risk is the greatest in the stone working industry, in which the average duration of sickness is 17.5 days per person per year. If a member is a stone-worker and reports only when he is actually sick, it would just take exactly 10 years before he would use up his 182 days, and if the member is an office employee in which the duration of sickness is 5.8 days per year, it would take exactly 31 years before he would use up his 182 days. Now, if a person uses up his 182 days before that period, chances are ten to one that he is a simulant and is taking a good vacation at the expense of the S. N. P. J. Now, if a person is sick and draws his 182 days of full benefit, it just takes 21 years before he pays that amount into the Sick Benefit Fund. I am of a strong conviction, that no injustice is done to the old members under the present system if they already have drawn benefit for 182 days, because they have withdrawn more money from the Sick Benefit Fund than they will ever pay into the Sick Benefit Fund, and those old members ought to be

satisfied by taking one-half benefit for the next six months, then after that they again are entitled to full benefit for as many months as they were members in good standing prior to their last sickness, then they are again entitled to one-half benefit until they recover.

The object of health insurance is protection against sickness, that is the prevention of sickness so that a person remains in a fit physical condition, and not that of the encouragement of sickness, so that some members might have a pension, or a steady income while they are out of employment, or when they are affected with the "I won't work" disease and want a vacation at the expense of the S. N. P. J. Simulation in the S. N. P. J. is largely a result of the unscientific health insurance plan that is in operation, and all those members who oppose a scientific health insurance plan are indirectly giving aid and comfort to the simulators.

Even the present plan can be characterized as a vertical quicksand of shifting risks which produces special assessments; as during membership drives many elderly persons or those of more hazardous occupations are admitted, which increases the average risk of the S. N. P. J. but does not increase her income correspondingly. If scientific rates were employed, the income would increase proportionately with the risk, thus avoiding special assessments.

Many members have very peculiar ideas about the institutions of higher learning especially the ignorant who never completed their education beyond the eighth grade. Some members still live in the delusion that all college students are sons or daughters of the aristocrats, as in the days of long ago. To-day, you find at any college, that over one half the students are sons or daughters of workingmen. To-day, in all leading universities, liberal ideas prevail in greater proportion than among the ranks of the workers. We find that only about 5% of all the workers are members of labor organizations. Now contrast this situation with the teachers who are affiliated with the A. F. L. and which organization is composed of college graduates. In Chicago you find that the office employees have their own union. Although the S. N. P. J. is considered to be a workingmen's organization, all of her employees or Supreme Board members are not members of labor unions. When all the employees and Supreme Board members of such a strong labor organization as the S. N. P. J. are not members of labor organizations, how can you expect all college students to be members of labor organizations? You also find a bank clerks union in Chicago. The Bar association as well as the Medical association, may be termed unions of professional men, unaffiliated with other labor bodies, just like the four railroad brotherhoods.

While I was a student at the University of Chicago, I took a course in Trade Unionism. The class was composed of over 60 students. The

school had arrangements with a number of labor unions in Chicago for the students to attend their meetings. The school had a copy of by-laws from every labor organization in the United States. In order to get credit in the course, it was required from every student to attend at least three meetings of labor unions, as well as to read at least three by-laws and analyze one, and beside that write a term paper upon one topic that was of interest to organized labor. When a student got through with his course he knew more about trade unionism, its mission, history, purpose, and object than many a president of a large labor union. The courses were presented from the workingmen's viewpoint. So interesting and unbiased are the courses, that one railroad labor union sends its minor officials for a five month course of study to the university.

The greatest fault with our educational system does not lie in the schools, but in the home with the parents. We find that all of a child's early training in the home consists of the parents' extracting from the child obedience, regardless if the parents are wrong. The child must bow to the authority of the parents; if he does not do so, he is in many cases whipped. The employment of such methods by the parents who do not understand the nature of a child, kills in the child the desire for impartial investigation and fact-finding, and for the originality of his own thinking. The parents by training the child to be bossed and obeying orders, even if they are wrong, fasten the collar of mental slavery around the neck of their own children, then, when the child matures, he is a fit product to pay tribute to the industrial and political masters. When such a person enters college, the college must first unfasten the collar of mental slavery which was fastened around his neck by his own parents during his childhood, before he can pursue his own independent thinking. Analyze history carefully, and you must conclude that all progressive ideas as well as their best leaders are products of higher education. Bob LaFollette, Senator Fraxier, Senator Shipstead and many other leaders of the non-partisan movement are college graduates. Lenin of Russia was a college graduate. Eight of the ministers of the First Labor Cabinet of England were not only college graduates, but college professors. In the Socialist Party in America you have Stedman, Hillquit and many others. Sec'y. Faherty of the Post-office Clerks Union is a college graduate, and the union pays him a salary of \$7,500.00 yearly and he earns every cent that he gets.

The man that does not want to see is the blindest of them all, and if the members of the S. N. P. J. do not care to see what the college graduates are doing for the labor movement, they will remain blind in spite of conclusive proof to the contrary.

I urge my readers to vote in favor of initiative of Lodge 64 and against the initiative of Lodge 397.

Richard J. Zaverinik.

IVAN CANKAR:
YERNEY'S JUSTICE
Original title: "Hlapec Jernej in njegova pravica."
English Version by Louis Adamic.

(Continued.)
XIV

Yerney scarcely awoke the next morning when they came to take him he knew not where.

"Strike, Apostle Yerney, strike!" the thief called after him, as the door of the cell closed. Yerney did not hear him; his head drooping, he went in whichever direction the officers steered him.

"Where are you taking me?" he ventured to ask, at last.

But he got no answer; they looked sullen, like the guardians of Jesus themselves.

Yerney was not afraid, but at times his heart was troubled by dark forebodings; for it seemed to him that, somehow, he could not see as plainly nor hear as clearly as on the day before, and it looked as if his memory was failing him. For the life of him, he could not recall what he had done to these brigands who were now dragging him from place to place; he could not imagine what they were planning to do with him. It occurred to him that, somehow, he had blundered into a strange city whose speech and laws he could not understand, where people paid no heed to one's questions, where justice was not justice at all, where from all appearances they worshipped a strange God.

"God requires that one should travel a long, steep road to achieve justice," Yerney, in his great faith, said to himself, his old, gray head hanging low on his chest, as he walked between the officers; for he knew that the road ended somewhere, and that God always kept His fatherly eyes on people who have faith in him.

Like they had once dragged the Nazarene from high priest to high priest, so they now dragged Yerney from judge to judge. They questioned him, examined him, and Yerney answered simply, truthfully, without anger or arrogance. They spoke to him harshly, eyed him scornfully, and shoved him about, but Yerney uttered no sound of protest; for his heart was pure, his faith was strong. Nor did he object when they began to treat him and humor him as though he were an invalid or a child; he endured their banter and winking of eyes, in the name of justice. They said that he was sick in the head, that he was an idiot, that he was childish; but he made no protest.

"God will enlighten them and forgive them," thought Yerney. "When I find and reveal justice, they'll look at one another and in their shame recognize their sins. Doubtless it is the will of God that they grope in darkness before the dawn of truth rises on the horizon."

His heart was full of faith, but his body was old and weak, bending under the burden of injustice and sorrow. It was the ninth day since they had begun

dragging him from treshold to treshold, from judge to judge, from injustice to injustice, locking him up in the evening with thieves and bandits; and now he stood before the last judge; his nose and waist bending under the burden of injustice and age, his hands shaking, his knees giving way under him, his bundle becoming unbearably heavy.

The judge was a morose, sour-faced old man. "Now get out of the city and don't show yourself around here again," the judge said to him, severely.

But Yerney, too appalled, made no sign to go.

"Is this your final judgement?" asked Yerney, his voice trembling as if he were standing before a ruthless god who was sending him to purgatory. "Then, why—O Lord, why have they been dragging me around all these days, if this is your judgement?"

"You ought to be ashamed of yourself, loafing around like this in your old age, bothering people and the authorities!" retorted the judge. "Get back where you belong; start thinking of death, and pray!"

Quite unable to understand such language, Yerney came closer to the forbidding-looking judge, and said quietly, humbly:

"I don't think I heard you, judge; anyway, I didn't understand what you said; for I'm getting old, my hearing is going back on me, and it seems, my memory is failing me. Is it really your final judgement that I must go and never again return with my case? Are you making this judgement in the name of God and the emperor? Have you held me among thieves and bandits for nine long days so that you could dig up this wisdom?"

"All right, all right," the judge waved him aside, impatiently. "don't bother me any more; get out and stay out!"

"God forgive you," said Yerney, and went.

Bent and broken, Yerney, after nine days of justice-seeking among the apostles and high priests of justice, trudged across the court-yard, his head low on his chest, his whole body quaking.

He stepped in the street and saw that it was a bright, sunny day. Strangers, forbidding and dull of countenance, streamed by him, but there was no one to whom Yerney could turn with his woe. The great city was crammed with thousands and thousands of unjust judges; whoever looked at him seemed to infer with his eyes that Yerney was a criminal; not one had a good word to say to him.

Yerney entered a wine-house to have a little rest and something to eat. And there he beheld a beautiful picture on the wall; a picture which all of a sudden thrilled him with undecipherable joy and filled him with new faith in his cause. The picture was one of the Emperor Francis Joseph; and his imperial and royal visage looked so full of righteousness and mercy!

Yerney immediately realized that he had made a great mistake. Instead of taking his case straight to the very source of all earthly justice, he had wasted time seeking it among those brigands and impostors! Oh, oh, praised be, praised be the good Lord God!

Without waiting to rest and refresh himself, he rose, picked up his bundle and boots, and set out for Vienna, to place his case before the emperor himself.

(To be continued.)

